

متن پرسش

سلام و خدا قوت خدمت استاد گرامی که در پاسخ دادن به این همه سوال خستگی برایشان معنایی ندارد: استخاره ای که به دستور پدرم نه با میل خودم ولی با نیت خودم برای این وصلت کردیم بد آمد با وجودی که خیلی به استخاره اعتقادی در ازدواج ندارم، با فاصله از استخاره ی قبلی مجدد خودم استخاره ای کردم اما این بار پیش آیه الله صدیقین و خوب آمد. و چون خوب آمد ما وصلت کردیم. سوالی که از محضرتان دارم این است که: ما هر گاه در زندگی دعوایمان می شود و البته زود به زود، مدام فکر می کنم این ها بخاطر استخاره بدی بود که همان اول آمد و هر چه خودم را به انحاء گوناگون اقناع می کنم که ربطی ندارد آرام نمی شوم و تا چند روز نسبت به زندگی مان ناامید و مأیوسم و وسوسه های فکری نسبت به این موضوع سراغم می آید و این دعوایها را ناشی از هم کفو نبودن که استخاره ی بد هم نماد این عدم هم کفوی بود می بینم. و اصلا نمی بینم که استخاره ی بعدی خوب آمد. زندگی را به کام خودم و شوهرم تلخ کرده ام. شما را به جدم امام سجاد علیه السلام قسم می دهم ضمن دعای ویژه در حق ما دو نفر، من را راهنمایی دقیق بفرمایید. ممنون. حفظکم الله

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: متوجه باشید که ازدواجها ریشه‌ی عمیق‌تر از آن دارد که به صورت اتفاق پیش آید. زیرا فرزندان شما از قبل معلوم است که فرزندان شما دو نفر هستند. بنابراین این ازدواجها اتفاقی نیست. سعی کنید با تقدیر الهی کنار بیایید و همدیگر را قبول کنید. موفق باشید